

Noen små minner fra Sviu skole under krigen Ved Jorun Garseg

Lærer Guldberg og radioapparater

I tredje etasje på skolen var det lager av beslaglagte radioapparater. Vår lærer, Guldberg, hørte nok radio i smug, og trodde at vi ikke skjønnte dette. Men til et fast klokkeslett måtte han ta en telefon, for eksempel til presten.

Han var jo klokker og kirkesanger også, så dette var ganske naturlig. Eller hans kone kunne banke på døra, og Guldberg gikk ut og ble borte ei stund. De som skjønnte dette smilte lurt eller blunket til hverandre. Det var vel sending fra London han skulle høre?

Solveig som har skrevet i minneboken, og hennes bror Kåre sin familie, ble evakuert fra Hammerfest da byen ble brent under krigen. Det er antatt at det var i 1944. De bodde på Skollerud, og reiste tilbake i 1946 for å bygge opp hjemmet sitt på nytt. Henning Bech bodde på nabogården, han hadde kontakt med dem i barndommen og fikk bildene av dem på sin fødselsdag. Henning tok kontakt med Kåre på telefonen etter 63 år, og ble gjenkjent med en gang. Han hadde en lengre hyggelig prat med Kåre, men han kunne dessverre fortelle at Solveig er død.

To jenter fra Finnmark

På vårparten 1945 kom det to jenter fra Finnmark til oss i andre klasse. Den ene var fra Berlevåg, og den andre kom fra Hammerfest. De var jaget fra hus og hjem, alt var brent opp. Dette gjorde inntrykk på oss. Solveig fra Hammerfest kom sammen med familien sin. De kom til en gård i Trømborg, og bodde der noen år til de fikk bygget opp hus i hjembyen. Hun hadde også en bror som begynte på skolen etter hvert. Solveig, som jenta het, skrev et lite dikt i minneboka mi:

*Kjære Jorun!
Når berg og dal oss skiller,
og du meg ikke ser,
så husk at det var
Solveig fra Hammerfest
som disse linjer skrev.*

*Hilsen din skolekamerat
Solveig Johansen
10 år, 20. mai*